

SZENTSÉGIMÁDÁS

2022. június 25.

**„Tegyetek meg mindent, amit csak mond!”
(Jn 2,5)**

Jézus jelenlétének ajándéka

Szent János evangéliumából (Jn 2,1–3)

Harmadnap menyegzőt tartottak a galileai Kánában, amelyen Jézus anyja is ott volt. Jézust is meghívták a menyegzőre, tanítványaival együtt. Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja megjegyezte: „Nincs több boruk.”

Csend

Az Úr mindannyiunkat meghív erre a menyegzőre. Ahogyan Kánában történt, mi is mindannyian megtapasztaltuk már, hogy „nincs borunk”, a családjunkban, a közösségünkben.

Ebben a szentségimádásban újra felfedezhetjük, hogy a Vőlegény Jézus mindig jelen van életünkben. Ma az ő jelenlétét szeretnénk szemlélni a keresztény házastársak életében, hogy rácsodálkozzunk, hogyan változtatja a házasság szentségének kegyelme a férfi és nő közötti szeretet egyszerű vizét „jó borrá”, amely képes feltárni a világnak Jézus szeretetét az Egyház és az emberiség iránt, és így ajándékká válik minden ember számára, bármely életállapotban éljen is.

Csend

Mi is [...] megtapasztaltuk a bizonytalanságot, a magányt, [...] és arra kényszerültünk, hogy elhagyjuk biztonságunkat, az „irányításunk alatt tartott” tereket.

Az Istennel való kapcsolat alakít, kísér és mozgásba hoz bennünket mint személyeket, és végül segít, hogy „elhagyjuk földünket”, sok esetben bizonyos tartózkodással, sőt az ismeretlentől való félelemmel, de keresztény hitünknek köszönhetően tudjuk, hogy nem vagyunk egyedül, mert Isten bennünk van, velünk van és közöttünk van: családjunkban, lakókörnyezetünkben, munkahelyünkön, iskolánkban, és a városban, ahol élünk. (Ferenc pápának az „Amoris laetitia családév” alkalmából a házaspároknak írt leveléből)

Csend

A házasság szentségének kegyelme által a Vőlegény Jézus a keresztény házastársakkal marad, jelenvalóvá teszi magát házastársi kapcsolatukban. Még akkor is, ha mi, házastársak nem vagyunk ennek tudatában, vagy semmit nem érzünk belőle, ő meg tudja újítani a szeretetre való képességünket. Próbáljunk meg helyet adni neki!

Jézus az ajándék, akit mindannyiunknak újra fel kell fedeznünk.

Csend

Jézus azt felelte: „Mit akarsz tőlem, asszony! Még nem jött el az én óráim.” Erre anyja szólt a szolgálknak: „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!” Volt ott hat kőkorsó, a zsidóknál szokásos tisztálkodás céljára, mindegyik két-három mérős. Jézus szólt nekik: „Töltsétek meg a korsókat vízzel!” Meg is töltötték azokat színiültig. (Jn 2,4–7)

Csend

Hat kőkorsó, mint a munkahét hat napja. Azt az időt és helyet jelképezik, amikor és ahol mi is fogadhatjuk Mária felhívását, hogy *megtegyük, amit az Úr kér tőlünk*. Hogy bízzunk és higgyünk benne. Hogy felfedezzük: ő nem csodákat vagy lehetetlen dolgokat kér, hanem egyszerűen csak azt, hogy házas és személyes életünk korsóit töltsük meg egyszerű mindennapjaink számtalan apró gesztusával: vízzel. És aztán szemléljük, hogy ő ezt a csekélyke vizet mindig kiváló borrrá változtatja.

Csend

Az élet különböző helyzetei – a napok múlása, a gyermekek érkezése, a munka, a betegség – olyan körülmények, amelyekben az egymás iránti elköteleződés megkívánja, hogy mindenki maga mögött hagyja tétlenségét, bizonyosságait, nyugalmat biztosító tereit, és elinduljon a felé a föld felé, amelyet Isten ígér: ketten lenni Krisztusban, kettő az egyben. Egyetlen életté, egy „mi”-vé válni a Jézussal való szeretetközösségben, aki ott él és jelen van létetek minden pillanatában. Isten kísér benneteket, feltétel nélkül szeret benneteket! Nem vagytok egyedül! (Ferenc pápának az „Amoris laetitia családév” alkalmából a házaspároknak írt leveléből)

Csend

Az alábbiakban az Istennel való bensőséges párbeszédre teszünk javaslatokat: az Úr be akar lépni mindannyiunk konkrét életébe, legyen szó párkapcsolatról, családról, egyénről, közösségről, hogy felfedje előttünk: ő az, aki mindennapi utunk kicsi és nagy történéseit rendkívüli események sorozatává alakítja.

Aki szeretné, csendben olvashatja az itt következő elmélkedéseket.

Töltsd meg a korszókat párod vagy magad szépségének újrafelfedezésével!

A párnak

Uram, néha nem látjuk olyan szépnek a párunkat,
mint amilyenek te látsz bennünket.
Csak a hibáinkat, a hiányosságainkat látjuk.
Segíts, hogy úgy lássuk egymást,
ahogyan te látsz bennünket!

Egyéb életállapotúaknak

Uram, néha nem látom magamban azt a szépséget,
amelyet te látsz bennem.
Csak a hibáimat, a hiányosságaimat látom.
Segíts, hogy úgy lássam magam,
ahogyan te látsz engem!

Te mindig azt hirdeted:

*Mert drága vagy a szememben,
mert becses vagy nekem, és szeretlek! (Iz 43,4)*

Köszönöm, Uram, Jézus!

Töltsd meg a korszókat elfogadással és megbecsüléssel!

A párnak

Amikor a másik ember másságát akadálynak látjuk;
amikor saját elképzeléseink szerint
meg akarjuk változtatni;
amikor azt kérdezzük magunktól,
hogyan növekedhetnénk a szeretetben. . .

Egyéb életállapotúaknak

Amikor a másik ember másságát akadálynak látom;
amikor saját elképzeléseim szerint
meg akarom változtatni;
amikor azt kérdezem magamtól,
hogyan tudnék növekedni a szeretetben. . .

Te mindig azt hirdeted:

*Miért látod meg a szálkát testvéred szemében,
amikor a magad szemében a gerendát sem veszed észre? [...]
Előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből! (Lk 6,41–42)*

Köszönöm, Uram, Jézus!

Töltsd meg a korszókat gyengédséggel és tiszteletadással!

A párnak

Amikor azt gondoljuk, hogy már nem érdemes beszélni, mert úgysem ért meg a másik soha; amikor azt hisszük, hogy már tudjuk, mit fog mondani a másik, és jobb, ha hallgatunk, hogy ne veszekedjünk; amikor nem tudjuk, hogyan fejezzük ki szeretetünket, és hogyan növekedjünk benne. . .

Egyéb életállapotúaknak

Amikor azt gondolom, hogy már nem érdemes beszélni, mert úgysem értenek meg soha; amikor azt hiszem, hogy már tudom, mit fog mondani a másik, és jobb, ha csendben maradok, hogy ne veszekedjünk; amikor nem tudom, hogyan fejezzem ki a szeretetemet, és hogyan növekedjek benne. . .

Te mindig azt hirdeted:

*A testvéri szeretetben legyetek gyöngédek egymáshoz,
a tiszteletadásban előzzétek meg egymást! (Róm 12,10)*

Köszönöm, Uram, Jézus!

Töltsd meg a korszókat imával!

A párnak

Amikor úgy érezzük, hogy nincs időnk imádkozni, vagy nem tudjuk, hogyan imádkozzunk; amikor úgy gondoljuk, hogy az ima nem túl fontos a párunk számára, és vissza kell térnünk a helyes útra. . .

Egyéb életállapotúaknak

Amikor úgy érzem, hogy nincs időm imádkozni, vagy nem tudom, hogyan imádkozzam; amikor azt gondolom, hogy az ima nem túl fontos az életemben, és vissza kell ténnem a helyes útra. . .

Te mindig azt hirdeted:

*Kérjétek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek.
Mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, talál és aki zörget, annak ajtót nyitnak. [...]
mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak,
akik kérik tőle. (Lk 11,9–10.13)*

Köszönöm, Uram, Jézus!

Töltsd meg a korszókat megbocsátással!

A párnak

Amikor úgy tőnik, hogy nehéz, szinte lehetetlen megbocsátani magunknak, a mindennapi kis vitákban éppúgy, mint a nagy dolgokban;
amikor azt kérdezzük magunktól, mi a határa annak a szeretetnek, amelyre hívsz bennőket. . .

Egyéb életállapotúaknak

Amikor úgy tőnik, hogy nehéz, szinte lehetetlen megbocsátani, a mindennapi kis vitákban éppúgy, mint a nagy dolgokban;
amikor azt kérdezem magamtól, mi a határa annak a szeretetnek, amelyre hívsz engem. . .

Te mindig azt hirdeted:

*Ha tehát én, az Űr és Mester megmostam lábatokat,
nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.*

Példát adtam, hogy amit én tettem, ti is tegyétek meg! (Jn 13,14–15)

Köszönöm, Uram, Jézus!

A hivatás a házasságra arra hív bennőket, hogy egy ingatag – de a szentség valósága miatt biztonságos – hajót kormányozzunk egy néha viharos tengeren. Hányszor szerettétek volna az apostolokhoz hasonlóan azt mondani, vagy inkább kiáltani: „Mester, nem érdekel, hogy elveszünk?” (Mk 4,38). Ne felejtsük el, hogy a házasság szentsége által Jézus jelen van ebben a hajóban. Neki gondja van rátok, veletek marad minden pillanatban, a hullámok verdeste hajó ringatózásában is. Egy másik evangéliumi szakaszban a nehéz helyzetben lévő tanítványok látják közeledni Jézust a viharban, és felveszik őt a csónakjukba; így ti is, amikor tombol a vihar, engedjétek be Jézust a csónakba, mert amikor „beszállt hozzájuk a csónakba [...] a szél elállt” (Mk 6,51). Fontos, hogy együtt Jézusra szegezve tartsátok szemeteket. Csak így lesz békétek, csak így kerekedtek felül a konfliktusokon, és csak így találhattok megoldást sok problémátokra. Nem úgy, hogy ezek eltőnnek, hanem úgy, hogy más szemszögőből tudjátok nézni őket. [...] Az apostolok épp a vihar közepén ismerték fel Jézus királyi és isteni voltát, és akkor tanultak meg bízni benne. [Ferenc pápának az „Amoris laetitia családév” alkalmából a házaspároknak írt leveléből].

Az ajándékból fakad a küldetés

A házasság szentségét azért kapja a menyasszony és a vőlegény, hogy – családjukkal együtt – megváltott közösségből megváltó közösséggé váljanak. Az ajándékot azért kaptuk, hogy továbbajándékozzuk. Az Úr Jézus, miután a házastársak szeretetét átváltoztatta, megparancsolja, hogy a legjobb bort kínálják fel mindenkinek.

Csend

Ekkor azt mondta nekik: „Most merítetek belőle, és vigyétek oda a nász nagynak.” Odavitték. Amikor a nász nagy megízlelte a borra vált vizet, nem tudta honnan való – a szolgák azonban, akik a vizet merítették, tudták –, hívatta a nász nagy a vőlegényt, s szemére vetette: „Először mindenki a jó bort adja, s csak, amikor már megittasodtak, akkor az alábbvalót. Te meg mostanáig tartogattad a jó bort.” (Jn 2,8–10)

Csend

A szolgák tudják, hogy korábban víz volt a korsókban. Akik szeretik, óvják a házasság szentségét és előmozdítják azt, azok megkapják a csoda szemlélésének ajándékát. Köszönjük meg az Úr Jézusnak, hogy meghívott bennünket a házastársak és a családok szolgálatára.

És imádkozzunk hozzá, hogy a házastársak, újra felfedezve a kapott kegyelmet, megértsék: arra kaptak meghívást, hogy odategyék azt a közös asztalra, hogy felkínálják szeretetüket, hogy minden ember és közösség felfedezhesse, hogy Isten szereti őket.

Csend

Az a küldetések, hogy a munka világában való jelenléteikkel átalakítsátok a társadalmat, és elérjétek a családok igényeinek figyelembevételét. A házastársaknak is kezdeményező szerepet kell vállalniuk a plébánián és az egyházmegyei közösségen belül javaslataikkal és kreativitásukkal, követve a karizmák és hivatások komplementaritását mint az egyházi közösség (kommunió) kifejeződését; a házastársaknak különösen feladatuk, hogy pástoraikkal karöltve együtt járjanak más családokkal, hogy segítsék a gyengébbeket, és hirdessék, hogy Krisztus a nehézségekben is jelenvalóvá teszi magát. Ezért arra buzdítalak benneteket, kedves házaspárok, hogy vegyetek részt az Egyház életében, különösen a családpasztorációban. Mert a küldetésért való közös felelősség arra hívja [...] a házastársakat és a felszentelt szolgátevőket, különösen a püspököket, hogy gyümölcsözően együttműködjenek a családgyeplécek gondozásában és megőrzésében. [Ferenc pápának az „Amoris laetitia családév” alkalmából a házaspároknak írt leveléből].

Csend

Az elmélkedéshez:

Ferenc pápa *Amoris laetitia* kezdetű apostoli buzdításából:

A házasság értékes jel, mert amikor egy férfi és egy nő kiszolgáltatja a házasság szentségét, mondhatjuk, Isten „tükröződik” bennük, beléjük vési a maga vonásait és szeretetének eltörölhetetlen karakterét. A házasság Isten irántunk való szeretetének ikonja. Mert Isten is közösség: a három személy, az Atya, a Fiú és a Szentlélek öröktől fogva és mindörökké tökéletes egységben él. Éppen ez a házasság misztériuma: Isten a két házastársat egy valósággá teszi. Ennek konkrét és mindennapos következményei vannak, mert a házastársakat a szentség igazi és sajátos küldetéssel ruházza fel arra, hogy a mindennapos, egyszerű dolgokból kiindulva láthatóvá tudják tenni azt a szeretetet, amellyel Krisztus szereti az Egyházát, folyamatosan életét adva érte. (AL 121)

Kérjük most a házastársakat, hogy szívükben imádkozzanak egymásért. A más életállapotban élők imádkozhatnak a világ összes családjáért.

Csend

Az Úr Jézussal folytatott szeretetpárbeszéd végén megkapjuk a családok mostani világnapjára készített képet. Amikor ránézünk majd otthonunkban, kis családgyházunkban és közösségünkben, fel tudjuk majd idézni, amit ebben a szentségimádásban kaptunk, és amiről elméltünk, és mint a kánai menyegzőn, imádkozhatunk a „jó bor” ajándékáért életünkben – házias, egyéni, közösségi életünkben –, egy olyan ajándékért, amelyet továbbajándékozhatunk másoknak.

